

[Jørgen Estrup]

med den socialdemokratiske ordfører i, at vi har opnået det, vi ønskede. Går det mindre godt, så kunne lidt øget pres fra Folketinget i form af en beretning og Folketingets læggen vægt på, at dette er et problem, der skal løses, måske hjælpe i forhandlingerne.

Bollmann (CD):

Jeg vil gerne først sige, at jeg synes, ministerens bemærkninger dækker den opfattelse, vi i CD har af det spørgsmål, vi diskuterer her.

Det er nævnt før, at vi har haft diskussionen før. Jeg mener også, jeg kan huske, at der med det forslag, der nu foreligger, er sket ændringer.

Jeg synes, at det spørgsmål, man diskuterer, egentlig mere drejer sig om kommunernes selvbestemmelse, end det drejer sig om boligpolitik. Hvor langt skal vi gå ad den vej? Det er jo interessant at høre, at mange af de partier, i hvert fald de, der foreslår det, har en speciel opfattelse af, hvor langt kommunerne skal gå, men samtidig siger man, at på dette område er det staten, der skal gribe ind. Derfor er jeg meget enig i, at vi skal være forsigtige.

Nogle af de ting, vi diskuterer her, har med lejelovgivning generelt at gøre, og før vi får en afklaring på lejelovsområdet, mener jeg derfor ikke, vi kan gribe ind specielt her.

Jeg er meget enig i, at når spørgsmålet kommer op, så har det meget med flytningenes boligproblemer at gøre. Det er noget, der interesserer os alle sammen, noget, vi gerne ser en løsning på, men sådan som forslaget foreligger fra SF, kan CD ikke støtte det.

Pia Kjærsgaard (FP):

Det eneste positive, jeg kan sige om dette forslag, er, at det ser 100 pct. ud til, at det ikke bliver vedtaget. Det tør svagt antydes, at det er en firkantet løsning, som Socialdemokratiets ordfører var inde på, og det siger jo lidt om det umulige i dette tvangsforslag fra SF, som det jo er, at ikke engang Socialdemokratiet, som ellers er så glad for det almennyttige boligbyggeri, kan gå med til det.

Fremskridtspartiet er selvsagt imod. Vi bryder os ikke om det almenskadelige boligbyggeri, det har vi aldrig nogen sinde gjort. Vi synes naturligvis, at skal vi have de boliger, så skal det være 100 pct. op til kommunerne. Forslaget er tvang, tvang, tvang hele vejen igennem, og det er et typisk SF-forslag.

Jeg kan selvfølgelig glæde mig, når jeg hører den radikale ordfører, der er inde på, at der skal frivillige løsninger til, også når det gælder flygtningeproblemet, men når der så lidt efter bliver tilføjet: men på den anden side – så bliver man naturligvis betænkelig. Det er en diskussion, som Folketinget skal have på et senere tidspunkt, det er vi allerede blevet gjort bekendt med, og den deltager vi naturligvis meget gerne i på det tidspunkt.

Men med hensyn til dette forslag skal jeg klart tilkendegive, at Fremskridtspartiet under ingen omstændigheder kan være med til det.

Glønborg (KRF):

Der har været en tydeligt skæv fordeling af de almennyttige boliger på kommuner og i visse kommuner en direkte mangel på almennyttige boliger. Skæv fordeling og mangel findes stadig, men situationen på begge områder er under tydelig forbedring, og boligministeren er i fuld gang med at frivillig vej at fremme løsningen af problemerne.

Derfor må man nok sige, at der må være et meget stærkt ønske om at udøve magt, når man har så travlt med at få lavet et direktiv på et område, hvor en frivillig løsning af problemerne er i fuld gang, og en sådan magtudøvelse ønsker Kristeligt Folkeparti ikke at medvirke til.

Jørgen Tved (FK):

Beklageligvis må man konstatere, at det forslag, som SF har fremsat, er meget nødvendigt og derfor også meget fornuftigt. Der er en lang række kommuner, som i mange år har skubbet mange problemer fra sig. Man har ikke, som boligministeren udtrykte det, undladt at bygge sociale boliger, fordi behovet ikke var der, men fordi man i en lang række kommuner simpelt hen ikke ønskede at få mennesker ind med et indtægtsniveau, som lå dér, hvor de kunne få en lejlighed i det sociale byggeri.

Derfor ville det være rimeligt, om man fik fat i disse kommuner, således at de også deltog i det kollektive ansvar, det er at skaffe alle mennesker en anstændig bolig, og således at man også fik fordelt de forskellige samfundsgrupper på en rimelig måde. Det er ikke behovet, der mangler, når der ikke har været socialt byggeri i de pågældende kommuner, det er viljen, hvilket nogle af kommunerne klart har givet udtryk for.